

om, er optaget i et almindeligt forslag om ændring af folketingsvalgloven.

I grundlovens § 29 er det endvidere bestemt, at den folkeafstemning, der skal afholdes, skal finde sted i overensstemmelse med reglerne i grundlovens § 42, stk. 5, hvorefter der ved folkeafstemningen stemmes for eller imod lovforslaget, således at der *til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsvælgere, dog mindst 30 pct. af samtlige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget*. Det fremgår altså af denne bestemmelse, at det er folketingsvælgerne, der stemmer, således at de personer, der er mellem 21 og 23 år, ikke kan deltage i afstemningen. I 1953 gjaldt ifølge den særlige i grundlovens § 29 omtalte lov af 25. marts 1953 den ordning, at også de 21-24-årige kunne deltage i afstemningen om valgretsaldere, men en tilsvarende ordning er nu ifølge grundloven udelukket ved den folkeafstemning, der skal finde sted, såfremt folketinget vedtager det fremsatte lovforslag.

Den pågældende folkeafstemning skal også omfatte vælgerne på Færøerne og i Grønland, og ifølge grundlovens § 42, stk. 8, skal de nærmere regler for folkeafstemning gives ved lov. Medens der allerede i lov om valg til folketinget og i lov om folketingsvalg på Færøerne er givet sådanne regler, savnes der i øjeblikket tilsvarende regler for Grønlands vedkommende, men det er regeringens hensigt snarest at forelægge det høje ting et forslag til lov om folkeafstemning i Grønland [jfr. den nedenfor under nr. 73 omtalte lov].

Den pågældende folkeafstemning bør bl. a. af hensyn til overholdelsen af tidsfristen i grundlovens § 22 afholdes samtidig i hele riget.“

Lovforslaget mødte i folketinget ubetinget tilslutning fra ordførerne for socialdemokratiet, det konservative folkeparti, det radikale venstre og socialistisk folkeparti, mens venstre ikke enstemmigt kunne tiltræde det og de uafhængiges ordfører gik imod det.

Resultatet af udvalgsbehandlingen blev, at lovforslaget indstilledes til vedtagelse i uændret affattelse. Et *mindretal* (Erik Eriksen (V) og Harald Nielsen (V)) udtaler imidlertid i betænkningen:

„Som nævnt blev det ved lovforslagets første behandling tilkendegivet, at adskillige i venstres folketingsgruppe er tilhængere af valgretsaldrens fastsættelse til 21 år, medens andre finder, at man bør blive ved den lidt højere valgretsaldere, som fastsattes i henhold til en vejledende folkeafstemning for 8 år siden, men ingen i partiet har noget imod, at lovforslaget vedtages, så det kan sendes ud til befolkningens godkendelse eller forkastelse. Uanset de delte meninger om, hvad valgretsaldere bør være, er der i venstre fuld enighed om, at en ny folkeafstemning om valgretsaldere bør holdes i forbindelse med de kommunale valg i foråret 1962. Derved undgår man ekstra udgift og ulejlighed og sikrer samtidig en så stor stemmedeltagelse, at